

Wlewnik gumowy do lewatywy i irygacji Hydroterapia STANDARD SANITY - 2l

Cena: 41,90 pln

Opis słownikowy

Producent	Albert
Rejestracja	Wyrób medyczny

Opis produktu

Wlewnik gumowy SANITY.

Zastosowanie:

- przeznaczony do wykonywania irygacji pochwy lub lewatywy doodbytniczej. W zależności od potrzeby należy zastosować odpowiednią końcówkę; do irygacji pochwy dłuższa, do lewatywy krótsza końcówka.

W skład zestawu wchodzi:

- końcówka do lewatywy
- końcówka do irygacji
- wąż z kranikiem
- worek na płyn

Pojemność wlewnika: 2000 ml

Lewatywa (łac. enema) – zabieg medyczny polegający na wlewaniu przez odbyt płynu do jelita grubego w celu usunięcia mas kałowych.

W medycynie lewatywy znajdują zastosowanie jako:

- leczenie zaparć, wobec nieskuteczności innych metod
- przygotowanie do zabiegów diagnostycznych i chirurgicznych
- przygotowanie przed porodem.

Lewatywa jest jednym z najstarszych zabiegów leczniczych. Stosowano ją do leczenia zaparć już tysiące lat przed naszą erą w starożytnym Egipcie, Chinach i Indiach. Jej zwolennikiem był Hipokrates – ojciec współczesnej medycyny, ordynujący pacjentom wlewki z wody, roztworów soli, oleju.

Dziś lewatywy stosuje się dobrowolnie na salach przedporodowych oraz jako przygotowanie jelita grubego do badań lub operacji. W dalszym ciągu jest skutecznym środkiem przeczyszczającym przy zaparciach i w stanach wysokiej gorączki. Niektórzy terapeuci, stosujący niekonwencjonalne metody uzdrawiania, zalecają lewatywy w kuracjach oczyszczających organizm (metody Buchingera, Małachowa, Gersona).

Czasem lewatywy znajdują zastosowanie jako przygotowanie do seksualnych stosunków analnych, jako oddzielne praktyki seksualne (klizmafilia), oraz jako "kary" w ramach BDSM.

Płukanie jelita grubego.

Lewatywa jest również metodą stosowaną w medycynie alternatywnej w celu detoksykacji organizmu. Osoby ją praktykujące uważają, że nagromadzenie fekalii w jelicie grubym prowadzi do złego stanu zdrowia. Wykorzystywana tu jest stara medyczna koncepcja autointoksykacji, która była ortodoksyjną doktryną do końca XIX wieku, ale obecnie została zdyskredytowana

Według osób z kręgu medycyny alternatywnej jest to bezpieczna i skuteczna metoda usuwania bezwartościowych, stwardniałych resztek pokarmowych, nagromadzonych w świetle okrężnicy, zwanych kamieniami kałowymi.

W rzekomo zgromadzonych w jelicie grubym masach kałowych zachodzą procesy gnicia i fermentacji, których toksyczne produkty tych procesów wywołują zjawisko samozatrucia (autointoksykacji) organizmu co wywiera szkodliwy wpływ na wszystkie narządy i komórki organizmu. Inne argumenty podawane przez zwolenników płukania jelita grubego dotyczące toksyn, które produkowane są przez rzekomo występujące kamienie kałowe:

- toksyny wpływają na układ nerwowy co ma powodować rozdrażnienie i przygnębienie
- toksyny osłabiają pracę serca
- samozatrucie powoduje wzdęcia, cuchnięcie z ust i zmiany skórne oraz jest przyczyną większości chorób przewlekłych włącznie z nowotworami
- uwolnienie jelita grubego z zalegających, stwardniałych resztek pokarmowych przywraca prawidłową funkcję przewodu pokarmowego i ma pozytywny wpływ na organizm